

το από άνθρακα πεπυρακτωμένον.

Οι Ἰνδοὶ βέπτουσιν ἐντὸς αὐτοῦ τὰς ἀκωκὰς τῶν
φελῶν των, καὶ καθιστάνουσιν αὐτὰ ἰοβόλα. Πολ-
λοὶ δὲ λέγουσιν ὅτι καὶ ἡ σκιά αὐτῆ τῆς μανσενίλ-

Μανσενίλλιερη.

λιέρης εἶναι ἐπιβλαβής, καὶ ὅτι ὁ ἴος αὐτῆς μεταδί-
δεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν βρογχὴν τὴν ἐγγίζουσαν τὰ
φύλλα της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

— 0 —

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ Ἑλληνική, συνταχθεῖσα μὲν Ἀγγλι-
στὶ ὑπὸ τοῦ σεβασμίου Ρ. Β. Παύλου, μεταφρα-
σθεῖσα δὲ ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἀντωνιάδου. Ἐν Ἀθήναις
παρὰ τοῖς τυπογράφοις καὶ ἐκδόταις Κ. Ἀντωνιά-
δου καὶ Ε. Βλαστῶ. Ἀλλαχοῦ παρὰ τοῖς ἀπαντα-
χοῦ βιβλιοπώλαις. Τιμᾶται Δρ. 5.

Βιβλίον χρησιμώτατον εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεο-
λαίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀναπληροῦν ἑλλειψιν ἐπαι-
σθητῆν μέχρι τοῦδε. Ἡ Ἀρχαιολογία αὕτη εἶναι
ἐπίτομος, λίαν περιεκτικὴ καὶ εὐμέθοδος εἰκὼν ὅλου
τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλ-
λήνων, ἐρχνισθεῖσα ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα τῶν νεωτέ-
ρων συγγράμματα, καὶ συγκεφαλαιούσα τὰς τελευ-
ταίας τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλύψεις. Ἐν αὐτῇ διδά-
σκειται τίς, ἐμπεριστατωμένως κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ

Ἡρήνου, τοῦ Βοκίου, τοῦ Μυλλέρου, τοῦ Κλίντονος,
τοῦ Παπτιέρου, τοῦ Βαξμούθ, καὶ τῶν λοιπῶν περιφη-
μοτέρων ἀρχαιολόγων, τὰ πολιτεύματα τῶν Ἀθη-
νῶν καὶ τῆς Σπάρτης, τὰς στρατιωτικὰς, ναυτικὰς,
θρησκευτικὰς καὶ δικαστικὰς αὐτῶν διατάξεις, τὴν
ιομοθεσίαν τῶν Ἑλλήνων, τὰ ἔθιμα, τὴν ἐνδυμασίαν,
τὸν ὅπλισμόν, τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὴν καλλιτεχνίαν
αὐτῶν, ὅ,τι ἐν γένει συμβάλλεται εἰς ἀκριβὴ γνῶσιν
τῆς ἀρχαιότητος, ἧς ἡ σπουδὴ εἰς οὐδένα πεπαιδευμέ-
νον, καὶ μάλιστα εἰς οὐδένα Ἕλληνα δὲν εἶναι ἀδιά-
φορος. Ὁ Κ. Ἀντωνιάδης δὲ δὲν περιορίσθη εἰς ἀπλὴν
τοῦ χρησίμου τούτου βιβλίου μετάφρασιν, ἀλλὰ καὶ
σχόλια πολλὰ καὶ καλὰ ὑπεσημείωσε, καὶ τινὰ κεφά-
λαια προσέθηκεν ὡς ἐπίμετρον ἀξιολόγον, οἷον τὸ πε-
ρὶ παιδίων τῶν ἀρχαίων κατὰ τὸν Πολυδεύκην, τὸν
Ἀμερικανὸν Σμίθ, καὶ τὸν ἡμέτερον Παλαιουρίτην, καὶ
τὸν πίνακα τῶν δικαστικῶν ὄρων. Ὁ Κ. Ἀντωνιάδης
μετέφρασε τὸ βιβλίον τοῦτο ὅταν ἦτον μεμακρυμέ-
νος τῆς ὑπηρεσίας, δείξας ὅτι ἡ παιδεία καὶ ἡ ἀλη-
θὴς ἀξία ἡξεύρει νὰ γίνηται χρήσιμος καὶ ὅταν παρα-
γνωρίζηται.

— 0 —

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ. Ἄν καὶ ἐφημερίδα ἀ-
ναγγέλλομεν, κατατάσσομεν αὐτὴν μεταξὺ τῶν χρησί-
μων συγγραμμάτων, διότι τὸ κυριώτερον μέρος αὐ-
τῆς εἶναι ἰδίως ἀφιερωμένον εἰς ἐπιστημονικὰς πραγ-
ματείας, καθ' ὅσον μέχρι τοῦδε ἴδομεν, καλῶς ἐρανι-
ζομένας. Αἱ ἀρχαιολογικαί, φέρ' εἰπεῖν, αἵτινες πλεο-
νάζουσι, μεταφράζονται ἐκ τοῦ ἀξιολόγου ἀρχαιολο-
γικοῦ λεξικοῦ τοῦ Σμηθίου. Εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύ-
την, ὡς χωρεῖ μέχρι τοῦδε, ἡ μαθητευομένη νεολαία,
εὐρίσκει ταμεῖον γνῶσεων ὠρελίων.

— 0 —

ΟΙ ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ ΛΟΓΟΙ, μετὰ προλεγομένων περὶ
ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ, ὑπὸ Χ. ΠΑΜΠΟΥΚΗ, γυμνα-
σιάρχου Ναυπλίας. 1852. Σελ. 267. Πωλοῦνται
δραχ. 6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΥΣΚΡΑΤΕΙΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ, Πρόγραμ-
μα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ὑπὸ τοῦ καθη-
γητοῦ, καὶ ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Γ. Γ.
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, 1852.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ, πραγματεία, ὑπὸ Κωνστ. Ἱερομ.
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗ, Λευκαδίου, διευθυντοῦ τοῦ ἐν
Ζακύνθῳ Λυκείου, 1852.

ΕΚΘΕΣΙΣ περὶ τοῦ Ἑλλ. παιδαγωγικοῦ Ἑρμουπό-
λεως, ὑπὸ Γ. ΒΑΛΕΤΤΑ, διευθυντοῦ τοῦ παιδα-
γωγικοῦ, 1852.

Λυπούμεθα ὅτι τὸ πρῶτον τῶν ἀνω ἀγγελλομένων
πονημάτων δὲν ἦλθεν ἐγκαιρὸς εἰς γνῶσιν ἡμῶν, καὶ
ὅτι ὁ Αἰὼν καὶ ἡ Ἀθὴνᾶ τοσαῦτα εἶπον περὶ αὐτοῦ,
ὥστε οὐδὲν ἡμῖν λείπεται νὰ προσθέσωμεν, ὅπως ἐ-
πιδώσωμεν αὐτῷ τὴν καθήκουσαν δικαιοσύνην. Περὶ-
ριζόμεθα δὲ λέγοντες ὅτι ὁ συγγραφεὺς, πολλὴν ἐπι-
δεικνύων μ' ἀθησιν καὶ ἀνάγνωσιν, ἀξιολογὰ δίδει μα-